

کوی نومییدی مرو امیدهاست

یادداشت‌هایی از:
دکتر حسین محی‌الدین الهی قمش‌ای
به اهتمام: زهرا سینایی (راحیل)
تصویرگر و طراح گرافیک: زهره سینایی

۱. سپاس ۱۰
۲. داستان آفرینش ۱۱
۳. دعوت عاشقانه ۲۳
۴. نوروز ۲۶
۵. خلق تنگ ۲۹
۶. عالمی دیگر باید ساخت و از نو آدمی ۳۳
۷. تولد مسیح (ع) ۳۴
۸. گنج‌های تو کجاست؟ ۳۷
۹. صبر ۳۸
۱۰. نماز رقصی عاشقانه ۳۹
۱۱. روزه ۴۲
۱۲. معشوق الهی ۴۵
۱۳. فرشته ۴۶
۱۴. زیباترین ترانه جهان ۴۹
۱۵. سمفونی عالم ۵۴
۱۶. قمار عشق ۵۶

فهرست مطالب:

کوی نویدی مرو امیدهاست
سوی تاریکی مرو خورشیدهاست

مولانا

قسم به شب تار هنگامی که جهان را در پردهٔ سیاه بپوشاند
قسم به روز هنگامی که عالم را به ظهور خود روشن سازد
قسم به مخلوقات که همه را جفت آفرید
قسم به این آیات الهی که سعی شما مردم، بسیار مختلف است!
سورهٔ البیل، آیات ۱ تا ۴

ده سال در پاسخ به ندای دل و در جست‌وجوی حقیقت، عالم صورت را با همهٔ
زیبایی‌ها و نیز هیاهویش، علیرغم ملامت برخی دوستان و دلواپسی برخی
نزدیکان رها کردم و صبورانه در خلوت زیستم.
در آن ایام شگفتی‌های بسیار به چشم دیدم و چنانکه خداوند در قرآن
سوگند یاد نموده:

« فَلَا أَقْسِمُ بِالشَّفَقِ * وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ * وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ * لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ »^۱

۱. قسم به شفق و روشنی اول غروب؛ قسم به شب تار و آنچه در او گرد آمده؛ و قسم به ماه تابان هنگامی
که تمام فروزان شود؛ قسم به این امور که شما احوالات گوناگون و حوادث رنگارنگ خواهید یافت.
سورهٔ انشقاق، آیات ۱۶ تا ۱۹